

РЕШЕНИЕ

№ 16828

гр. София, 01.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2088** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на "Бал-Клас" ООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], търговско помещение № Б1-01, представявано от Н. П., депозирана чрез Д., срещу Национална агенция по приходите /НАП/ [населено място], с иск за изплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди в общ размер на 604,78 евро, както следва:

-600.00 евро (шестстотин евро), представляваща заплатените от „Бал-Клас“ ООД разноски за адвокатско възнаграждение за изготвяне и подаване на жалба до директора на ТД на НАП - [населено място] против постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С260022-024-0003344/21.01.2023г., съгласно Договор за правна помощ и съдействие № ПП-БКЛ-3/2026 от 22.01.2026г.;

- 4.78 евро (четири евро и седемдесет и осем цента), представляваща лихва за забавено изпълнение върху сумата от 600 евро за периода от 22.01.2026г. (датата на извършване на плащането) до 18.02.2026г. (датата на подаване на исковата молба); ведно със законната лихва за забава върху сумата от 600.00 евро от датата на предявяване на исковете, до окончателното плащане на задължението;

В съдебно заседание ищецът не се явява. По делото е постъпила молба от адв. Д., с която заявява, че поддържа предявената искова молба. В приложени писмени бележки се излагат съображения за това. Претендират се разноски по делото.

Ответникът - Национална агенция по приходите, редовно призован, в съдебно заседание се

представлява от юрк.А., която оспорва исковата молба и поддържа представения писмен отговор. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващия в производството прокурор К. от Софийска градска прокуратура, дава заключение неоснователност на исковата претенция, посочвайки, че заплатения адвокатски хонорар е прекомерен.

Съдът, след преценка събраните по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От административната преписка се установява, че в ТД на НАП, срещу дружеството-ищец в настоящото производство, е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2018г. за събиране на установени и изискуеми публични задължения. На 30.05.2025г., с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0250022-022-0059297/30.05.2025г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ „Обединена българска банка“ АД и ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД. Постановление за налагане на обезпечителни мерки е изх. №0250022-022-0059297/30.05.2025г. е връчено на дружеството на 08.06.2025г. Срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С250022-022-0059297/30.05.2025г., е подадена жалба до директора на ТД на НАП С., който се е произнесъл с Решение №1114-196/27.06.2025г., като е оставил жалбата на дружеството без уважение.

Решение №ПИ-196/27.06.2025г., на директора на ТД на НАП С., е оспорено по съдебен ред, като с Решение №859/08.01.2026г., по описа на Административен съд София-град, Трето отделение, 13 състав, по адм. дело №7413/2025г., се обявяват за нищожни Решение №ПИ-196/27.06.2025г., издадено от директора на ТД на НАП С. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С250022-022-0059297/30.05.2025г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С..

Във връзка с постановеното Решение №859/08.01.2026г., по описа на Административен съд София-град, Трето отделение, 13 състав, по адм. дело №7413/2025г., публичният изпълнител при ТД на НАП С., е издал Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. №С260022-024-000-3344/21.01.2026 г., с което се отменят заповедите, наложени с ПНОМ с изх. №С250022-022-0059297/30.05.2025г. върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в ТБ „ОББ“ АД и в ТБ „ПИБ“ АД.

От представения по делото договор за правна защита и съдействие от 22.01.2026г. /л.15/, сключен между "Бал-Клас" ООД и адв.З. се установява, че същия има за предмет изготвяне и подаване от името на клиента на жалба по чл.197, ал.1 от ДОПК до директора на ТД на НАП-С. против Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки № С260022-024-0003344/21.01.2026г., издадено от Б. И., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП. Уговореното по договора възнаграждение за адвокатските услуги в размер на 600 евро е заплатено в брой.

Съгласно договора, уговореното възнаграждение за адв. З., е в размер на 600 евро /шестстотин евро/. Посочено е, че възнаграждението е платено изцяло и в брой в деня на сключването на договора, като с подписването му страните са удостоверили, че клиентът, чрез законния си

представител, е предал на адвокатата сумата от 600 евро, с което е изпълнил изцяло задълженията си по договора, а адвокатът е получил сумата и е приел изпълнението.

Видно от данните по делото адв. З. е осъществил правна защита на доверителя си, съгласно клаузите на договора, като е оспорил /л.13/ пред Директора на ТД на НАП Постановление отменя на наложени обезпечителни мерки № С260022-024-0003344/21.01.2026г., издадено от Б. И., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП. С необжалваемо Решение № ПИ-32/05.02.2026г. на Директора на ТД на НАП - [населено място], е обявил нищожността на обжалваното постановление за отмяна.

По отношение на тези факти не е налице спор между страните по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Исковата молба е допустима, доколкото е предявена от надлежна страна, с установен правен интерес и срещу надлежен ответник по см. на чл. 205 АПК.

Разгледана по същество, исковата молба е основателна, по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 161 ДОПК, предвижда, че на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция, съразмерно уважената част на жалбата, като съдът е в правото си да редуцира тези разноски при определени предпоставки. Съгласно § 2 от ДР на ДОПК, за неуредените в кодекса въпроси се прилагат разпоредбите на АПК и ГПК. В АПК въпросът с разноските в административното производство също не е уреден, като този въпрос не е засегнат в глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред". Налице е законова празнота и в ДОПК, и в АПК относно понесените от страната разноски в това производство. В Тълкувателно постановление № 2/ 2014 от 19.5.2015 г. на ОСГК на ВКС Първа и Втора колегия на ВАС е прието, че когато в закона не е предвидена правната възможност да се искат и присъждат разноски, те може да се претендират в отделно производство, с иск по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В този смисъл е и ТР № 1/15.03.2017г. по т.д. № 2/2016г. на ОСС на ВАС. В такъв случай, за страната в производството по оспорване по административен ред по ДОПК съществува единствено възможността да претендира като претърпени вреди направените разноски по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Към този ред препраща разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от Закона за националната агенция за приходите /ЗНАП/, съгласно който агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им, а съобразно, ал.2 обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия по, ал.1 може да се искат след тяхната отмяна.

За ищеца не е налице друг ред, по който да претендира възстановяване на извършените разходи за адвокатска защита в производството по обжалване пред по-горестоящия орган, освен в настоящото производство, по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност. За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, следва при условията на пълно и главно доказване ищецът да установи наличието на следните предпоставки:

1/наличие на незаконосъобразен адм.акт, действие или бездействие на адм.орган при или по повод на адм.дейност. Съгласно чл.204, ал.1 АПК, иск може да се предяви след отмяната на адм.акт по съответния ред. При вреди от незаконосъобразни действия/бездействия, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

2/наличие на реална вреда/имуществена и/или неимуществена/, настъпила за ищеца;

3/ наличие на причинно следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на която и да е от посочените предпоставки не може да бъде реализирана отговорността на държавата и общините по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 4 ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностно лице. Следователно имуществената отговорност по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е обективна, безвиновна.

Съдът приема, че в конкретния случай са налице предпоставките по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника, исковата претенция за претърпени имуществени вреди в размер на 600 евро за заплатено адвокатско възнаграждение, при задължително обжалване по административен ред е основателна и следва да се уважи.

Безспорно се установява и не е налице спор между страните, че спрямо дружеството са наложени предварителни обезпечителни мерки-запор на банкови сметки, които в следствие са обявени за нищожни. Също така се установява, че е спазен редът за задължително обжалване на тези действия пред по-горестоящия орган, за което обжалване дружеството е ползвало адвокатска защита и е заплатило в брой адвокатско възнаграждение в размер на 600 евро. Недвусмислено от уговорката в договора може да бъде направен еднозначния извод, че именно в деня на подписването му ищеца е заплатил на адв. З. в брой уговореното в договора възнаграждение в размер на 600 евро, за което изпълнение самият договор служи за разписка. Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013г., постановено по тълк. дело № 6/2012г. на ОСГТК, ВКС съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В сключения договор следва да бъде вписан начинът на плащане – ако плащането е извършено в брой, то тогава вписването за извършеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно доказателство, като има характер на разписка за получената сума.

При така установеното, съдът намира за безспорно доказано извършеното плащане в брой на сумата от 600 евро, съгласно представения договор, а последният е достатъчно доказателство за това, че разходът е направен. Т.е., налице е вреда за ищеца, тъй като същият е направил разноски в размер на 600 евро за обжалване по административен ред на увреждащ го административен акт, като видно договора, тази сума е заплатена в брой.

Настоящият състав приема, че заплатеното възнаграждение за представителство и защита пред по-горестоящия орган представлява пряка последица от незаконосъобразния административен акт. От една страна адресатът на акта не разполага с право на избор за оспорване пред съд или административен орган, тъй като в производствата по ДОПК е задължителен административния контрол. От друга страна ангажирането на адвокатска защита в производството за защита на интересите на дружеството не може да доведе до увреда, чрез понасянето на разноските. В случая макар и да липсва нормативно установено задължение за процесуално представителство, адвокатската защита при оспорване на административните актове пред по-горестоящия орган се явява нормална и присъща за обезпечаване на успешния изход от спора, поради което и заплатените адвокатски възнаграждения се явяват пряка и непосредствена последица от издадените незаконосъобразни актове. Единствената възможност за ищеца да възстанови направените разходи за това производство, с които безспорно е намалено имуществото му, е тази да претендира обезщетяването им по реда на ЗОДОВ. В случая са доказани и трите предпоставки на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника - налице е отменен незаконосъобразен адм.акт, настъпила вреда в размер на 600 евро, като от представените по делото доказателства е видно, че е налице заплащане по договора за правна защита и

съдействие, както и е налице причинно следствена връзка за настъпилия резултат от отменените действия на адм.орган.

Не е налице и прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение предвид материалния интерес. /С постановлението за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ от 30.05.2025г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, вкл. съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление, открити в ОББ АД за сумата от 185 551 лева и в ПИБ за сумата от 62450 лева., видно от Решение № 859/08.01.2026г. по адм.дело № 7413/25г. по описа на АССГ/. Основателно е и искането за присъждане на лихва за забавено плащане в размер на 4,78 евро. При наличие на обявен за нищожен административен акт, съгласно тълкуването, дадено в т. 4 на Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК на ВКС, началният момент, от който тече мораторната лихва за забава, е моментът на издаване на акта, в случая -21.01.2026г.

Направеният анализ на събраните доказателства, безспорно налага извода, за наличие на причинно-следствена връзка между обявения за нищожен акт, чиято незаконосъобразност съдът констатира в изложените по-горе мотиви и претърпените имуществени вреди, т.е. установени са всички предпоставки за ангажиране на отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Предвид основателността на основната претенция доказана е и акцесорната претенция за присъждане на законна лихва от деня на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

Съгласно чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по водене на съдебното производство, както и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

В настоящото производство ищецът е претендирал адвокатско възнаграждение в размер на 300 евро и държавна такса в размер на 12,78 евро. От представения по делото договор за правна защита и съдействие /л.22/ е видно, че е договорено адв.възнаграждение в размер на 300 евро и същото е заплатено в брой на 09.02.2026г. Адвокатското възнаграждение не е прекомерно, според настоящата съдебна инстанция, тъй като не надхвърля минималния размер по чл.7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09. 07. 2004г. за възнаграждения за адвокатска работа. Общият размер на разноските в настоящото производство е 312,78 евро, които следва да се понесе от НАП-С..

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, първо отделение 18-и състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите [населено място] да заплати на "Бал-Клас" ООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], търговско помещение № Б1-01, представлявано от Н. П. сумата от 600 евро, обезщетение за претърпени имуществени вреди /адвокатско възнаграждение/ от незаконосъобразен административен акт, 4,78 евро, представляваща мораторната лихва за забава върху сумата от 600евро за периода от 21.01.2026г. до 18.02.2026г. ведно със законната лихва върху главницата, считано от 18.02.2026г. -датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите [населено място] да заплати на "Бал-Клас" ООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], търговско помещение № Б1-01, представлявано от Н. П., разноски по настоящото производство в размер на 312,78 евро/триста и дванадесет евро и 78 евроцента/ .

Решението може да се обжалва чрез Административен съд-София град, пред Върховен административен съд-С. в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: